

det omhandlede tidsrum ikke uden udvalgets tilladelse på arealerne opføres bygninger af nogen art eller anbringes master, boder eller andre indretninger eller foretages beplantninger, der kan ødelægge eller forringe de pågældende områders betydning for almenheden. Såfremt udvalgets tilladelse nægtes, kan ejeren indanke sagen for overfredningsnævnet. Går overfredningsnævnets afgørelse imod ejeren, kan han kræve frednings-sag rejst i overensstemmelse med lovens almindelige bestemmelser.

§ 36. Når overfredningsnævnets godkendelse foreligger, foranlediger det udvalg, der har udarbejdet fredningsplanen, denne tinglyst og noteret på tingbogens blade for de ejendomme, som helt eller delvis omfattes af planen. Afløsning skal ligeledes ved udvalgets foranstaltning finde sted, når planerne er endeligt opgivet.

§ 37. Det påhviler endvidere de i § 34 omhandlede udvalg at underrette statsministeren om, hvilke arealer der er inddraget under fredningsplanerne med henblik på udnyttelse som *opholdspladser, campingpladser* o. lign. samt til *frie badestrande*.

Statsministeren kan pålægge udvalgene at søge sådanne arealer erhvervet til det offentlige eller på anden måde sikret til det tilsigtede formål ved overenskomst med ejeren og andre i vedkommende ejendom berettigede.

Om udfaldet af forhandlingerne afgiver udvalget meddelelse til statsministeren, som afgør, om sagen skal fremmes på det ved forhandlingerne tilvejebragte grundlag, henholdsvis ved rejsning af fredningssag efter naturfredningslovens almindelige regler.

Statsministeren kan gøre sin godkendelse betinget af, at købesummen for ejendommen eller erstatningen for servitutten udredes på samme måde som i § 17 anført.

§ 38. Skønner et udvalg, at spørgsmålet om et areals fredning kan forventes rejst snarest efter fredningsplanens godkendelse af overfredningsnævnet, kan udvalget vælge at rejse fredningssag efter lovens almindelige regler.

§ 39. Bestemmelserne i § 7 og § 32, sidste stykke, finder anvendelse på de i § 34 omhandlede udvalg.